

מ"ת 13212/05/15 - מדינת ישראל ת.ז: נגד דוד אפללו

בית משפט השלום בקרית

מ"ת 13212-05-15 מדינת ישראל נ' אפללו(עציר)
תיק חיצוני:

בפני	כב' השופטת שירי היימן
מבקשים	מדינת ישראל ת.ז:
נגד	
משיבים	דוד אפללו (עציר)

החלטה

1. ענייננו בבקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

הבקשה הוגשה בד בבד עם הגשת כתב אישום בו מיוחסת למשיב עבירה של התפרצות למגורים/תפילה לבצע עבירה, לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

ע"פ הנטען בכתב האישום, המשיב התפרץ לדירה בקרית ביאליק וגנב משם ללא הסכמת הבעלים: תכשיטים, מטפחת, כסף מזומן בסך של 2,000 ₪ ומכשיר טאבלט של חברת LG, כשהוא מתכוון בשעת הנטילה לשלול את הרכוש מבעליו שלילת קבע. ביום למחרת נמצא המשיב בקרית על ידי שוטר כשהרכוש ברשותו.

2. בדיון שהתקיים ביום 7.5.2015 ביקש ב"כ המשיב להפנות את המשיב לתסקיר לשם בחינת חלופת מעצר באשפוזית. המבקשת התנגדה לבקשה. בהתאם ניתנה החלטה כי המשיב יישאר במעצר עד להחלטה אחרת והדיון נדחה ליום 10.5.2015. בדיון שהתקיים ביום 10.5.2015 חלק ב"כ המשיב על קיומן של ראיות לכאורה, אולם ביקש להפנות את המשיב לתסקיר של שירות המבחן על מנת שייתן תסקיר מעצר בעניינו.

המבקשת התנגדה למבוקש וחזרה על בקשתה לעצור את המשיב עד תום ההליכים, אולם בסופו של דבר הסכימו הצדדים להצעת בית המשפט שלפיה המשיב יישאר במעצר וזאת עד לקבלת תסקיר מעצר שיבחן את אפשרות שחרורו לחלופת גמילה. לאור הסכמה זו הורתה כבוד השופטת עידית וינברגר לשירות המבחן לערוך תסקיר בעניינו של המשיב שיבחן את מסוכנותו ואת אפשרות שחרורו לחלופת גמילה.

עמוד 1

3. בהמשך הסכימו הצדדים כי בית המשפט ייתן החלטה בעניין קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר ללא צורך בקיום דיון נוסף. בהתאם ניתנה החלטה ביום 19.5.2015 ובה קבעה כב' הש' עידית וינברגר כי "די במציאת הרכוש הגנוב בחזקתו של המשיב, כדי להקים ראיה נסיבתית נגדו, העולה כדי תשתית ראייתית לכאורה" וכן נקבע כי "לחובתו של המשיב 29 הרשעות קודמות. רובן בעבירות רכוש והתפרצות. הרשעתו האחרונה הינה מיום 31.12.12 ובגינה תלוי ועומד נגדו מאסר מותנה. עברו הפלילי המכביד, והתמכרותו לסמים, מחזקים את מסוכנותו של המשיב, ומצביעים על קיומה של עילת מעצר. עם זאת, יש מקום לבחינתה של חלופת מעצר אשר פגיעתה במשיב תהיה קלה יותר."

4. ביום 2.6.2015 הוגש תסקיר שירות מבחן ממנו עולה כי "מהשיחה עם דוד עולה תמונה מורכבת של אדם המנהל אורח חיים בלתי אחראי ולא יציב. מחד מהכרותינו את דוד לאורך השנים עולה תמונה של אדם המתקשה לקבל אחריות על התנהלותו הבעייתית. דוד מחזיק בערכים אנטי חברתיים ומגלה התנהגות פורצת גבולות חזרתית, על רקע התמכרותו ארוכת שנים לחומרים ממכרים. דוד מתאפיין ביכולת אמפטית נמוכה ומוקד שליטה חיצוני, ונראה כי הוא עדיין מתקשה לבצע חשבון נפש עם נפשו. מאידך, בנוגע לדפוסיו ההתמכרותיים קיים חיבור והכרה בהזדקקות, ונראה כי דוד ער למחירים שהוא משלם בגין התנהלותו לאורך השנים, ומביע עייפות מהמצב אליו הגיע. כמו כן, יש לציין כי לדוד מקורות תמך משפחתיים בדמות אחיותיו אשר מגויסות לעזרתו, ונציין כי נשאר נקי מסמים לתקופה ממושכת לאחר שסיים בהצלחה תהליך גמילה במסגרת קהילת "מלכישוע", עובדה המצביעה על יכולת התגייסות לתהליך גמילה ממושך ומחייב. לפי הרושם העולה, נראה כי הסמים מהווים גורם סיכון מרכזי בחייו של דוד, וכי כל עוד הוא לא יגמל מהסמים, תמשיך להתקיים אצלו רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגויות פורצות גבולות".

נוכח האמור המליץ שירות המבחן לדחות את הדיון המשפטי בענייננו לשבועיים נוספים לצורך בחינת קבלתו של המשיב לקהילת הדרך וזאת לאחר ביצוע בדיקות רפואיות.

5. בדיון שהתקיים ביום 8.6.2015 ביקש ב"כ המשיב להפנות את המשיב לבדיקות רפואיות.

גם בשלב זה, התנגדה ב"כ המבקשת לשחרור לחלופת המעצר כשלטענתה המשיב חזר לסמים ואף לא החל בגמילה ואף שירות המבחן לא התרשם מקיומה של מצוקה נפשית אקוטית וכן קיים נגדו מאסר תנאי בן 12 חודשים.

6. כב' הש' עידית וינברגר קבעה כי יש להפנות את המשיב לביצוע הבדיקות הרפואיות הנדרשות לצורך בירור אפשרות קבלתו לקהילת הדרך.

7. עד לדיון שהתקיים ביום 22.6.2015 לא בוצעו למשיב כל הבדיקות הרפואיות הנדרשות ולכן הורה בית המשפט לשב"ס לפעול לביצוע הבדיקות.

8. גם לקראת הדיון שנקבע ליום 20.7.2015 טרם בוצעו כל הבדיקות הרפואיות ולכן נדחה הדיון לצורך קבלת הדו"ח הסוציאלי ותסקיר משלים וכן נקבע כי לאחר ביצוע הבדיקות יושלמו יתר ההליכים הכוללים ראיון קבלה במוסד הדרך תוך אימוץ תוכנית טיפול מסודרת בהתאם לנדרש בתסקיר.

9. תסקיר הוגש ביום 6.8.2015 ובו נמסר כי המשיב השלים תהליך של ביצוע בדיקות רפואיות וכל הממצאים הועברו לרכז האשפוזית וכן הועבר אליו דו"ח סוציאלי. וכן נמסר כי בתאריך 17.8.2015 צפוי להתקיים ראיון קבלה לאשפוזית לצורך בחינת התאמתו של דוד לאשפוזית. במסגרת התסקיר הומלץ כי המשיב יובא בליווי שב"ס לראיון קבלה זה ובמידה וימצא מתאים ישתלב באופן מיידי באשפוזית. כמו כן צוין כי קבלתו של המשיב לקהילה טיפולית לאחר סיום הפרק האשפוזית מותנית אף היא בראיון קבלה, שיערך במהלך שהייתו באשפוזית.

10. בבש"פ 1567/12 **אוראל כהן נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 7.3.2012 התייחס בית המשפט להלכה בעניין שחרורו לחלופת מעצר בעבירות סמים ושם נקבע כי

"הכלל הוא שנאשם בעבירות סמים שלא לצריכה עצמית, שיש ראיות לכאורה בעניינו ללא כרסום מהותי, ייעצר עד תום ההליכים. עוד קבע בית המשפט כי אחד החריגים לכלל זה, שבהתקיימם יש לבחון חלופת מעצר, הוא קיומן של נסיבות מיוחדות כגון אורח חיים נורמטיבי והעדר עבר פלילי, גיל צעיר (או גיל מבוגר מאוד) וכן נסיבות הנוגעות לעבירה ולמעורבותו של הנאשם במסכת העבריינית".

11. בבש"פ 8800/10 **עלי אלטלאקה נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 14.12.2010 נקבע כי:

"הכלל הנוהג בעבירה של סחר בסמים הוא כי כלל חלופת מעצר אינה מספקת להפגת המסוכנות הנשקפת ממי שנאשם בעבירה זו. בבסיס תפיסה זו מצויה פגיעתם הרעה של הסמים בחברה, בבחינת חולי המאכל את יסודותיה, העובדה שמאבק יעיל בסמים מחייב את גדיעת שרשרת הפצת הסם ובעיקר העובדה שהסחר בסמים יכול להתבצע גם כאשר הנאשם מצוי בחלופת מעצר, וגם כאשר חופש התנועה שלו הוגבל (בש"פ 6463/09 איליה נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 26.8.09)). שחרור לחלופת מעצר ייתכן אפוא במקרים אלה רק בהתקיים נסיבות חריגות ויוצאות דופן" עמ' 8.

12. לעניין המסוכנות, נפסק בבש"פ 6700/04 **מדינת ישראל נ' תבאת גרה**, ניתן ביום 19.7.2004 כי:

"בדיקת המסוכנות מחייבת בחינתם של שני היבטים: ההיבט האחד עניינו במעשה. במסגרת זו על בית המשפט לשקול האם המעשה כשלעצמו בנסיבותיו מעלה חשש כי הנאשם עלול לחזור על מעשים דומים, האם המעשה מגלה אופי רע ואלים או מעיד על

מועדות. ההיבט השני מתמקד בעושה, עברו ואופיו. כאן אנו שואלים האם לנוכח אופיו, אישיותו או תכונותיו של העושה נשקפת ממנו סכנה לציבור או ליחידיו".

13. אכן אין מי שיחלוק על חומרת העבירה המיוחסת למשיב. דברים אלה נאמרים ביתר שאת, עת עסקינן בעבריו שלחובתו עבר לא מבוטל, אולם למרות זאת עבר תהליך שיקומי והיה נקי מסמים לתקופה ארוכה. למרבה הצער לפני כארבע שנים, נוכח ארוע בו נדקר מעד ושב חזרה למעגל ממנו ניסה לצאת. נוסף על כך, נסיבות חייו של המשיב יש בהן כדי להטות את הכף ולאפשר לו את ההזדמנות הזו לקבלת הטיפול, שכן מהתסקיר עולה כי למשיב "יכולת התגייסות לתהליך גמילה ממושך ומחייב".

14. באשר לחלופת המעצר והחובה לשקול אותה נקבע בבש"פ 8646/09 **עמר נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 10.11.2009, כי:

"בית משפט זה עמד לא פעם על החובה לבחון אפשרות של חלופת מעצר לצורך השגת מטרת המעצר בדרך הפוגעת פחות בחירותו של נאשם. אולם בחינה זו אין משמעותה בחינת חלופות קונקרטיות בכל מקרה נתון. על בית המשפט ליתן דעתו לסוגיית החלופה ולהתייחס אליה בהחלטתו אך בהחלט ייתכנו מקרים בהם יסבור בית המשפט כי בנסיבותיו של המקרה שבפניו לא ניתן לאיין את עילת המעצר בדרך של חלופה ואם זו מסקנתו, אין טעם ואין צורך לבחון חלופות קונקרטיות" עמ' 8.

15. בבש"פ 1981/11 **מדינת ישראל נ' סויסה**, ניתן ביום 21.3.2011, סיכם כב' השופט עמית את הקווים המנחים בנושא שחרור לחלופת גמילה בלשון זו:

"הכלל הוא, כי העיתוי הראוי לגמילה מסמים הוא בשלב גזירת הדין וריצוי העונש. לכלל זה חריג בהתקיים שלושה או שניים מהתנאים המצטברים הבאים והם:
א. כאשר הנאשם החל בגמילה עוד לפני שביצע את העבירה שבגינה נעצר.
ב. כאשר פוטנציאל ההצלחה של הליך הגמילה הוא גבוה.
ג. כאשר יש בהליך הגמילה כדי ליתן מענה הולם למסוכנות הנשקפת מן הנאשם".

16. באותה סוגיה, סקר בית המשפט את השיקולים שעל בית המשפט לשקול בבואו לבחון את שאלת שחרורו של עצור לחלופת מעצר בדמות טיפול גמילה ונקבע כי בין היתר על בית המשפט לבחון האם הנאשם התחיל כבר בהליך גמילה עוד לפני מעצרו האם רצונו של הנאשם לטיפול הוא רצון אמיתי שאינו מונע מציפיה להימנע ממעצר; האם פוטנציאל ההצלחה של הליך הגמילה הוא בעל הסתברות גבוהה, כאשר לא כל נאשם המצהיר על עצמו כי הוא רוצה להיגמל אכן יכול או רוצה בכנות או מתאים לטיפול גמילה; גילו של הנאשם, כאשר ככל שהוא צעיר יותר הנטייה היא ליתן לו הזדמנות להיחלץ מנגע הסמים; האם יש בהליך הגמילה כדי ליתן מענה הולם למסוכנות הנשקפת מהנאשם לציבור כפי זו הנלמדת מהמעשה

והעושה, כאשר במסגרת זו יש לבחון אם הנאשם הפר בעבר חלופת מעצר; סוג העבירות המיוחסות לנאשם, כאשר ככל שהעבירות המיוחסות לנאשם חמורות יותר - כגון עבירות אלימות, מצטמצם כוחו של החריג; עברו הפלילי של הנאשם, כאשר עבר פלילי מכביד הוא שיקול נכבד נגד שחרור הנאשם לחלופת גמילה מסם; השלב בו נמצא התיק העיקרי; וגזר הדין הצפוי לנאשם אם יורשע - האם צפוי לו עונש מאסר בפועל אשר יוריד לטמיון את הליך הגמילה.

17. סבורה אני כי במקרה זה מתקיימים חלק מהחריגים אשר נקבעו בהלכת סוסיסה:

- א. שירות המבחן מציין את יכולת התגייסות המשיב לתהליך גמילה ממושך ומחייב, דבר המצביע על פוטנציאל הצלחה גבוה לתהליך הגמילה.
- ב. המשיב הינו אדם צעיר, בן 45 שנים רווק ואב לשתי בנות ומן הראוי לתת למשיב הזדמנות אמיתית לשקם את חייו ולהיחלץ מנגע הסמים, לטובתו הוא ולטובת משפחתו אחיותיו ובנותיו.
- ג. למשיב מעגל תמיכה משפחתי בדמות אחיותיו התומכות בו ואחת מהן אף העידה בפני במהלך הדיון.
- ד. משך תקופה ארוכה לא ביצע עבירות ואף הצליח להיגמל מסמים.
- ה. נוכח העובדה כי הצליח לתקופה משמעותית של 12 שנים להיגמל מסמים אני סבורה אני כי יש בתהליך הגמילה, אשר יתקיים בתנאי מעצר בתנאי המקום, בכדי לתת מענה הולם למסוכנות הנשקפת מן המשיב.

18. נוכח האמור לעיל, הנני רואה לנכון לשחרר את המשיב לחלופת המעצר לפיה ישהה בתנאי מעצר בית מלא באישפוזית "הדרך" וזאת במידה וימצא מתאים לאחר קיום ראיון קבלה לאישפוזית, כשלב ראשון במסגרת חלופת מעצר טיפולית החל מיום 17.8.2015, המועד בו יתקיים הראיון.

- א. המשיב יחתום על התחייבות עצמית על סך של 10,000 ₪ לשם הבטחת קיום תנאי השחרור. כן ימציא המשיב ערבות צד ג' של אחותו גב' רות אלגל על סך של 5,000 ₪ להבטחת תנאי השחרור.
- ב. ביום 17.8.2015 יעביר שב"ס את המשיב לאישפוזית "הדרך".
- ג. ככל שיימצא מתאים ישולב באישפוזית באופן מיידי, ככל שלא ימצא מתאים יחזור למעצר.
- ד. בתום תקופת האישפוזית יוגש תסקיר משלים מטעם שירות המבחן ובו המלצות באשר להמשך התהליך הטיפולי בקהילה טיפולית.
- ה. לבקשת שירות המבחן אני מעמידה את המשיב לפיקוח מעצר למשך 6 חודשים מהיום.

19. החלטה זו נתנה בהעדר הצדדים, שיקבלו אותה בנט המשפט. על מנת לתת לצדדים שהות לכלכל צעדיהם אני מורה כי החלטתי תיכנס לתוקף ביום 13.8.15.

המזכירות תשלח את ההחלטה לצדדים בדואר ובפקס.

ניתנה היום, כ"ה אב תשע"ה, 10 אוגוסט 2015, בהעדר הצדדים.